

Tom Behnke (FP):

Det er jo tydeligt at høre på en del folketingsmedlemmer og på en del politiske partier her i Folketinget, at fordi forhenværende folketingsmedlem hr. Ole Espersen kommer med en rapport, så ryster man i bukserne og slår hælene sammen og siger: Javel, nu skal vi nok skynde os at gøre, som der bliver sagt.

Jeg kan lige så godt understrege det fra starten af: I Fremskridtspartiet ryster vi ikke i bukserne, fordi kommissæren kommer og siger det ene eller det andet. Det gør vi ikke. Al ære og respekt for hr. Ole Espersen. Han er en dygtig mand. Han er en flink mand. Jeg holder meget af ham. Sådan skal det slet ikke være. Men lige så sandt er det også, at hr. Ole Espersen selvfølgelig har en politisk dagsorden i baglommen. Han har en politisk holdning til tingene. Det kan ikke udelukkes på nogen måde. Som tidligere folketingsmedlem, som tidligere minister, som socialdemokratisk medlem igennem næsten en menneskealder kan det ikke udelukkes, og derfor kan det heller ikke udelukkes, at det produkt, han kommer med, selvfølgelig også bærer præg af, hvilket parti han kommer fra.

Vi har i Fremskridtspartiet på samme måde som både Venstre og De Konservative gentagne gange slået til lyd for, at der burde ske nogle opstramninger på det her område. Forskellen er så bare, at vi i Fremskridtspartiet står ved den politik, vi går rundt og proklamerer. Vi står ved den politik, som vi fortæller til medierne, som vi fortæller til befolkningen. Vi holder fast i den politik. Vi er naturligvis også indstillet på på samme måde som Venstre og De Konservative at gå ind i forhandlinger. Og skulle vi mod forventning blive inviteret til forhandlinger på det her punkt, så møder vi op, og vi har en taske fuld af gode ideer med.

Vi er selvfølgelig villige til at give os. Vi er villige til at indgå kompromis. Selvfølgelig er vi det. Men det er jo noget af det mest tossede tidspunkt overhovedet at lægge op til drøftelser på. Ganske kort tid før der skal være folketingsvalg, lægger man op til at diskutere og lægge sig fast på, hvordan retningslinjerne skal være i årene fremover. Det har den konsekvens, at uanset hvad der sker ved det kommende folketingsvalg, så vil der ikke kunne blive lavet om på de regler. Det er det, vi beskylder Venstre og De Konservative for. Det er det taktisk forkerte tidspunkt at gå ind at lave drøftelser, der har årelange bindinger. Det er der ingen grund til at gøre.

Sagen er jo – og det er vi jo enige om i den borgerlige side af salen i hvert fald – at det er forkert med de mange kriminelle, som gennem tiden har opnået dansk statsborgerskab. Det er ganske forkert, at selv de groveste kriminelle kan få lov til at opnå dansk statsborgerskab. Vi har jo gentagne gange, når vi har de store bundter af ansøgninger til behandling her i Folketinget, påpeget, at hovedparten af dem, der er på forslagene, har vi sådan set ikke noget imod. Vi mener også, de opfylder kriterierne for at kunne opnå dansk statsborgerskab, men når man så blander 50 eller 100 ind i forslaget, som har begået kriminelle handlinger, er vi nødt til samlet at sige, at det kan vi ikke acceptere.

Det er vores opfattelse, at vi skal have skærpet reglerne i forhold til, hvilken kriminalitetstype der helt skal udelukke, at man nogen sinde kan opnå dansk statsborgerskab. Helst så vi jo i Fremskridtspartiet, at de mennesker, der laver så grov kriminalitet, blev udvist af Danmark. De har ganske enkelt intet at gøre her i landet. De er kommet hertil, de har bedt om at få beskyttelse som flygtninge, Danmark har åbnet sine arme og sagt: Det er i orden, vi ønsker at beskytte jer. De får kost og logi, lommepenge, sociale ydelser. Når takken så er, at man går ud og begår endda meget, meget grov kriminalitet, så er det vores opfattelse, at de pågældende mennesker selv har bedt om at få lov til at forlade Danmark. Og det hjælper vi dem gerne med.

Det er der ikke flertal for i Folketinget. Det kan der være mange grunde til, men det, vi står helt uforstående over for, er, at man oven i købet fra et flertal her i Folketinget ønsker at præmiere de pågældende mennesker med, at de kan få dansk statsborgerskab, og at de kommende mange, mange generationer kan opholde sig og te sig i Danmark. Det står vi helt uforstående over for.

Det kontorcirkulære, som jo har bundet partierne igennem mange år, er nu endelig bortfaldet, og det var vi glade for i Fremskridtspartiet. Vi tænkte: Nu har den borgerlige side af salen endelig muligheden for at gennemføre det, som man har gået og lovet. Men intet er sket, og nu er man ved at binde sig igen.

Vi hører også, hvordan der er problemer med sagsmængderne i Justitsministeriets Indfødsretskontor. Man kan ikke følge med. Ventetiderne bliver længere og længere. Ministeren kommer og spørger, om det er muligt at få nogle flere penge. Hvis ventetiderne skal bringes